

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górczyńska

Sędziowie: SSO Danuta Hryniewicz

SSO Magdalena Chudy (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014r.

sprawy oskarżonego C. G. o przestępstwo z art. 200§1 kk w zw z art. 13§1 kk w zw z art. 200§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie II Wydziału Karnego

z dnia 3 lipca 2014r. sygn. akt II K 5/14

orzeka:

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż w pkt.III określa okres orzeczonych wobec oskarżonego na podstawie art.41a§1kk środków karnych na 3 (trzy) lata,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. A. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy tytułem podatku VAT od za zasądzonych wynagrodzenia,

IV zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kętrzynie w sprawie **C. G.**

oskarżonego o to, że:

W dniu 13 lipca 2013r., w K., na terenie (...) Ogrodów (...) im. W. J., doprowadził do obcowania płciowego małoletniego poniżej lat 15, D. C. w ten sposób, iż odbył z nim stosunek oralny, a następnie usiłował doprowadzić w/w małoletniego do obcowania płciowego, poprzez odbycie z nim stosunku analnego w ten sposób, że nałożył prezerwatywę na penisa i próbował wprowadzić go do odbytu małoletniego, jednakże nie odbył z w/w stosunku płciowego, po czym doprowadził w/w małoletniego do wykonania innej czynności seksualnej, poprzez dotykaniem rękami jego penisa,

tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z dnia lipca 2014 r. w sprawie IIK5/14 orzekł:

I. oskarżonego **C. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 200 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora;

III. na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego **D. C.** na odległość nie mniejszą niż 100 (sto) metrów oraz zakazu kontaktowania się z w/w pokrzywdzonym;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot oskarżonemu dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją(...) księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. **R. A.** kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 300 (trzysta) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 165,60 (sto sześćdziesiąt pięć i 60/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze. Apelujący wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego- art.43§1kk poprzez jego niezastosowanie i nie orzeczenie okresu obowiązywania środków karnych w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego **D. C.** na odległość nie mniejszą niż 100 metrów oraz zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez orzeczenie wobec oskarżonego **Z. G.** na podstawie art.43a§1kk środków karnych w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość nie mniejszą niż 100 metrów oraz zakazu kontaktowania się z w/w pokrzywdzonym na okres 3 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji skazał oskarżonego w trybie art.387§2kpk za czyn z art.200§1kk w zw. z art.13§1kk w zw. z art.200§1kk.. Na podstawie art.41a§1kk orzekł wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego **D. C.** na odległość nie mniejszą niż 100 (sto) metrów oraz zakazu kontaktowania się z w/w pokrzywdzonym;

Sąd Rejonowy nie określił w wyroku okresu obowiązywania powyższych środków karnych. Zgodnie z treścią art.43§1kk zakazy wymienione w art.39pkt.2b orzeka się w latach na okres od 1 roku do 15 lat.

Z treści pisemnego uzasadnienia Sądu I instancji wynika, iż powyższe uchybienie nastąpiło przez zwykłe przeoczenie. Zgodnie z przeprowadzonymi uzgodnieniami na rozprawie orzeczone wobec oskarżonego środki karne miały obowiązywać w okresie próby czyli przez okres 3 lat.

W takiej sytuacji zaistniała konieczność zmiany zaskarżonego orzeczenia w kierunku postulowanym przez prokuratora.

W tym stanie rzeczy podzielaając wywody apelacji zaskarżony wyrok wymagał dokonania stosownej korekty poprzez uzupełnienie pkt.III wyroku poprzez określenie okresu orzeczonych wobec oskarżonego środków karnych. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy wyrok jako słuszny utrzymał w mocy. (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.).

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o płatach w sprawach karnych (Dz.U nr.49 poz.223 z 1983 r. z późn. Zm) mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową oskarżonego oraz fakt , iż apelacja prokuratora była skutkiem oczywistej omyłki Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 pkt.2 pkt.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1348) przyznał obrońcy oskarżonego adw. R. A. kwotę 420 zł tytułem opłaty za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 zł tytułem podatku VAT od zasądzanego wynagrodzenia.